

„Szeretnénk ha FESTENÉTEK nekünk egy klipet.” Ezek voltak az első szavak amik megragadták érdeklődésemet és ami miatt egy különleges látványú, 1700 festményből készített videóklipnek lehettem a rendezője és vezető animátora.

De mielőtt még belekezdenék a megvalósulásának történetébe, fontosnak tartom felvázolni az előzményeket, hogy miként is alakult ki ez az ötlet, ez a projekt. Hiszen minden történet elkezdődik valahol...

Elsőként a Siposhegyi Zsolt, a YEWO zenekar gitárosa kereste meg régi tanáromat, Péterffy Zsófiát, miután látták „a Kalózok szeretője” - című animációs kisfilmjét. Egyből beleszerettek a látványba, és látták, hogy őt is úgy inspirálta ez a történet, mint őket a daluk megírásakor. Így egy videóklip megalkotásának kérésével fordultak hozzá, Zsófi pedig küldött egy emailt a volt diákjainak. Így kerültem bele én is az alkotók közé, és ismertem meg Zsoltit és a bandát.

2021 szeptemberében ültünk össze először a projekt kapcsán Král Lili, Péterffy Zsófi és jómagam, így hárman kezdtük el az ötletelést és készítettük el az első storyboardot.

Iskolai kötelezettségei miatt Zsófi nem tudta vállalni a projekt koordinálását és vezetését, illetve a másik lány sem tudta vállalni a részvételt. Ekkor került a projekt az én kezembe zöldfülű animációsként és így lettem egyszerre a videóklip rendezője és gyártásvezetője. Be kell valljam, nem volt egyszerű feladat, de egy dolog biztos: rengeteget tanultam a folyamatok során.

Sokat gondolkodtunk a képi világon, végül a fiúk egy kicsit rajzfilmes, de mégis élethűbb hatású látvány mellett döntöttek. A szám öt és fél perc hosszú, ez animáció készítésénél elég soknak számít. Így a dolgunk megkönnyítése érdekében a rotoszkópos technika mellett döntöttünk, de persze stilizálva a karaktereket, a látványt.

Januárban sikerült felvennünk a referencia videókat, a banda kettő tagjával és a klip női főszereplőjével, a Jennyt alakító Eszterrel. A zenekar tagjai legénységként, a frontemberük, Zsolt pedig a történet férfi főszereplőjeként, kalóz kapitányként, Jenny szeretőjeként jelent meg a filmben.

Két napig forgattunk egy lakásban, egyik nap Jenny és a kapitány jeleneteit, másik nap pedig az egyéb tömeg vagy harc jeleneteket. Sajnos a forgatásra nem tudott mindenki eljönni, így nem tudtunk mindegyik szereplőről referencia videót készíteni a saját jelenetéhez. Ez a festésnél nehézséggel járt, hiszen más karaktert kellett festeni, mint aki a referencia videóban szerepelt, de az adott mozdulatok animálásának megkönnyítésére mindenképp érdemes volt ezeket is felvenni.

Sok kísérleteztem, amíg megtaláltam a végleges látványt, terveket és moodboardokat készítettünk, mielőtt belevágtunk a jelenetek megfestésébe. Elkészítettem az ütemtervet és a snittlistát a projekthez, ahol vezetni tudtuk haladásunkat, a megfestett képkockaszámunkat és a költségeket, ezzel pedig kezdetét vette a kivitelezés fázisa.

A BAB térben (Budaörsi Animációs Bázisban) bérelt stúdióban kezdtük el a munkát márciusban, de sajnos technikai okok miatt nem tudtuk ott folytatni, csak később nyáron. Egy kis időre megtorpant a készítés, hiszen szükségünk volt egy stúdióra, ahol folytatódhat a gyártás. Ekkor jutott eszembe, hogy otthon egy kis saját „stúdiót” húzzak fel. Édesapám segítségével el is készült a stúdió egy kis asztallal a sarokban, két LED panellel és egy rögzített kamera állvánnyal, ahol elkezdődhetett a film megalkotása.

A vállalás szerint ez egy manuálisan festett animációs film. Olajfestékre esett a választásom, aminek az előnye, hogy nem szárad meg hamar, így sokáig manipulálható, átfesthető, letörölhető. Általában üveglapra festenek ezzel a technikával, de én egy más alternatívát kerestem, több okból is. Az egyik, hogy az stúdió helyszínek változtatása miatt könnyebb mozgatásra volt szükség, az üveglap pedig nem a legelőnyösebb ilyen szempontból, hisz könnyen törhető, nehéz és persze nem is olyan olcsó. A másik, hogy szerettem volna, ha pár kép permanensen megmarad, ha már ilyen sokat munkát öltem bele. Így esett a választás a celluloid lapokhoz hasonló, de olcsóbb műanyag füzetborító fóliára. Ezeket bármilyen papír-írószer üzletben be tudjuk szerezni, sima felületük könnyen letörölhető, ha pedig egy megfestett jelenet végéhez értem, hagyhattam rászáradni a festéket, így maradandóvá téve azt. A film a Dragonframe program segítségével készült, a folyamat következőképp zajlott: Először beállítottam a kamera élességét és érzékenységét az állványon, aztán a laptopomon látva a referencia képet megfestettem a fóliára az adott képkockát. Ezt befotóztam, utána letöröltem a fóliáról a festéket és kezdődhetett újra a folyamat, amíg a jelenet végére nem értem. Így igazából mindig egy adott jelenet utolsó képkockáját tudtam megtartani a fólián, megszáritva a festéket. A hátttereket és a figurákat a legtöbb helyen külön festettük meg és utólag raktam össze kompozitba.

A gyártási folyamat nagyjából 9 hónapot vett igénybe, utómunkával, vágással és kompozitálással együtt. A készítés során a legnagyobb kihívást a projekt kézbentartása jelentette, mert a készítés során volt pár lelkes animátor, aki besegített a festésbe. Így alakult át a feladatom egyszerre vezetői, koordinátor és gyártásvezetői szereppé, amellet hogy persze én csináltam közben a jelenetek megfestésének nagy részét. Nehézséget jelentett az is, hogy páran nem tudtak „stúdiói” környezetben dolgozni, így ők elsősorban hátttereket készítettek digitális technikával, olajfesték hatást imitáló ecsetekkel. Eleinte nehéz volt összehangolni,

hogyan lehet az olajfestékhez hasonló digitális látványt létrehozni, de pár kísérlet után, sikerült egy viszonylag egységes képi világot összerakni.

Nyáron újra lehetőségünk volt a BAB-tér stúdiójában dolgozni, így többen is tudtunk alkotni egymás mellett, Zsófi hívott is pár animációs diákot, hogy segítsenek nekem.

Nyáron zajlott a gyártás nagy része, rengeteg időt töltöttem az asztal előtt, a terpentín szaggal és olajfestékekkel körbevéve. Nagyon élveztem ezt az időszakot. Az egyedüli stresszfaktor a határidő volt, Zsolti mindig irreális dátumot adott nekünk, amit persze párszor ki kellett tolni, hiszen nem tudtuk addig befejezni a klipet. Októberben festettem meg az utolsó képkockát, az eredeti tervezet alapján. Ezután pedig jött az utómunka és a javítások.

Ebben az időszakban derült ki, hogy néhány jelenet javításra szorul, hiszen nyáron többen dolgoztunk ezeken a jeleneteken, és nem mindig egyforma minőség lett a végeredménye.

A kompozitálás nagyon időigényesnek bizonyult, de már a jelenetek festése mellett elkezdtem vele foglalkozni, hogy ne a gyártás végén kelljen hónapokat töltenem fölötte.

Photoshopban kellett egyenként körbevágni a karaktereket, hogy aztán a hátteret mögéjük tudjuk illeszteni. Illetve itt tudtam javítani pár apró részletet a képeken, ha a befotózáskor esetleg valami bemozdult vagy elcsúszott és nem vettük észre, illetve ha az arcok nem voltak mindenhol tökéletesek (ilyen típusú festésnél előfordul) akkor azt is itt ki tudtuk egyengetni.

Premier Pro programban kompozitáltam a képeket, ez adott lehetőséget arra, hogy összehangoljam a háttereket figurákkal színekben, látványban és ezután exportáltam az adott jelenet. Ugyanebben a programban került sor a vágásra, itt raktam össze az exportált jelenetekből a végleges klippet és itt kerültek rá a kameramozgások, áttűnés effektek is. Ez a folyamat 1-2 hónapot vett igénybe, így lettünk kész a teljes videóval februárra. A klip március 11.-én került nyilvánosságra a zenekar youtube csatornáján és azóta 19 000 megtekintése van. Illetve a videó premiere vetítése március 17.-én volt az Akváriumban a YEWÓ koncertjén, ahol élőzenével láthatta a közönség a zenekar mögötti ledfalon.

Összességében egy hatalmas élmény volt elkészíteni ezt az alkotást, rengeteg tapasztalatot és tudást szereztem általa rendezőként, alkotóként és vezetőként. Sokszor kerültem szembe nehézségekkel, kommunikációs és egyéb problémákkal, de így utólag nézve ezek nélkül, nem lenne olyan a klip, amilyen lett. Ez volt az első ilyen projektem, és remélem nem az utolsó. Hisz minden ott ér véget, ahol elkezdődött, és minden ott kezdődik, ahol egyszer véget ért.